

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/23/2025
Identifikačné číslo spisu:	1117227334
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1117227334.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivie Čelkovej, v spore žalobcu: MH Manažment, a. s., Turbínová 3, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 088 033, právne zastúpeného RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., Výšoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO: 36 863 360, proti žalovanému: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 861 227, právne zastúpenému advokátkou JUDr. Petronelou Toporcer Zavackou, LL.M., Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 21.168.680,78 eura s príslušenstvom vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-32Cb/158/2017, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/60/2024-1951 zo dňa 28. mája 2025, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III, ako súd prvej inštancie, uznesením č. k. B1-32Cb/158/2017-1907 zo dňa 8. apríla 2024, prerušil konanie vedené na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-32Cb/158/2017 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o odvolaní ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & PARTNERI s. r. o., IČO: 35 967 421, z 21. decembra 2022 proti medzitýmnému rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 29Cb/45/2018 z 25. novembra 2022.

2. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že pod sp. zn. B1-29Cb/45/2018 je na Mestskom súde Bratislava III (predtým Okresný súd Bratislava I) vedené konanie, v ktorom vystupuje totožný žalobca - MH manažment, ktorý si žalobou uplatňuje proti AK DVORECKÝ vydanie

bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 3. februára 2015. Súd uviedol, že v tomto konaní bolo medzitýmnym rozsudkom určené, že neexistuje právo AK DVORECKÝ voči spoločnosti MH Manažment na zaplatenie odmeny podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 3. februára 2015. V uvedenom spore sa MH Manažment domáha vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré mala AK DVORECKÝ získať v dôsledku (podľa žalobcu) neplatnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorú mala uzatvorenú s MH Manažment v rámci rovnakého verejného obstarávania, na základe ktorého uzatvoril MH Manažment Zmluvu o PPS s Advokátskou kanceláriou, o ktorej tvrdí, že je neplatná. Spoločnosť AK DVORECKÝ podala 21. decembra 2022 proti medzitýmnemu rozsudku odvolanie, o ktorom zatiaľ nebolo odvolacím súdom rozhodnuté; t. j. medzitýmny rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Z odôvodnenia predmetného rozsudku súd zistil, že v ňom bola ako prejudiciálna otázka riešená platnosť zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 3. februára 2015.

3. V súlade s § 164 a § 165 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie prebiehajúce na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-29Cb/45/2018 má podstatný vplyv na ďalší priebeh konania vedeného súdom prvej inštancie pod sp. zn. B1-32Cb/158/2017, keďže ide o obsahovo identickú zmluvu so zmluvou o poskytovaní právnych služieb z 3. februára 2015, uzavretou medzi MH Manažment a Advokátskou kanceláriou, čo v konaní nie je sporné. Zároveň súd poukázal na otázku právnej istoty a hospodárnosti konania, pričom nie je vhodné, aby dva sudy rozhodli o totožnej otázke na podklade tých istých skutkových okolností odlišne, nakoľko to významným spôsobom oslabuje princíp právnej istoty.

4. Na základe odvolania žalobcu, Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením č. k. 1Cob/60/2024-1951 zo dňa 28. mája 2025, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania zmenil tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 2. februára 2024 zamietol.

5. Odvolací súd poukázal na to, že v prípade prerušenia konania podľa § 164 CSP ide vždy o fakultatívny procesný postup, kedy súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia rozhodne nepostačuje samotná existencia obdobného konania, a to ani za predpokladu riešenia obdobnej prejudiciálnej otázky, ktorá je navyše len jednou z viacerých prejudiciálnych otázok vyžadujúcich v danom prípade odpoveď vzhľadom na rozsah a rôznorodosť tvrdení, na ktorých je postavený predmetný žalobný nárok. Odhliadnuc od skutočnosti, že v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-29Cb/45/2018 a s ním súvisiacom odvolacom konaní bude predmetom predbežného posudzovania iná zmluva o poskytovaní právnych služieb (aj keď z rovnakého dátumu, ale uzavretá medzi žalobcom a právnym subjektom odlišným od žalovaného), stále platí, že pôjde len a výlučne o prejudiciálne posudzovanie čiastkovej otázky, ktorého výsledok nebude mať žiadny priamy dopad na výsledok daného prejednávaneho sporu a ani na rozhodnutie súdu prvej inštancie o procesnom návrhu žalobcu na rozhodnutie medzitýmnym rozsudkom. Odvolací súd dodal, že čakanie na výsledok iného konania, v ktorom sa rieši otázka platnosti zmluvy len ako otázka predbežná, nemá v zásade oporu v ustanovení § 164 CSP. Právny názor odvolacieho súdu vo veci odvolania proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 29Cb/45/2018 zo dňa 25. novembra 2022, bude záväzný len pre spor vedený v súčasnosti na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-29Cb/45/2018, avšak pre daný spor, v ktorom súd prvej inštancie napadnutým uznesením prerušil konanie, by mohol maximálne naznačovať alebo uľahčovať smer úvah súdu, čo však v žiadnom prípade nezodpovedá dikcii § 164 CSP a nezakladá dôvod na prerušenie daného konania.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP a s návrhom, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/60/2024-1951 zo dňa 28. mája 2025 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby zmenil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/60/2024-1951 zo dňa 28. mája 2025 tak, že potvrdzuje uznesenie Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-32Cb/158/2017-1907 zo dňa 2. februára 2024 (správne má byť uvedené 8. apríla 2024, dátum 2. februára 2024 sa vzťahuje k návrhu na prerušenie konania - pozn. dovolacieho súdu).

7. Žalovaný v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP namietal nedostatočné odôvodnenie

a arbitrárnosť napádaného uznesenia, keď odvolací súd nezrejmlil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, skutkové zistenia a vyvedené právne závery takým spôsobom, aby výsledok jeho rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený.

8. Právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená a od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP) žalovaný vymedzil nasledovne: „Či medzitýmny rozsudok v súdnom spore MH Manažmentu proti AK DVORECKÝ, ktorý dá odpoveď na otázku, či má Advokátska kancelária v tomto spore nárok na odmenu podľa Zmluvy o PPS (v rámci ktorého bude nevyhnutné sa zaoberať aj otázkou toho, či je Zmluva o PPS platná), bude tvoriť prekážku res iudicata aj pre iné konanie.“ Podľa názoru žalovaného výrok predmetného medzitýmneho rozsudku bude tvoriť prekážku res iudicata pre konanie s rovnakými nárokmi na splnenie povinnosti (t. j. iné konania, ktoré sa týkajú nárokov Advokátskej kancelárie na zaplatenie odmeny podľa Zmluvy o PPS).

9. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podľa jeho názoru je rozhodnutie odvolacieho súdu riadne odôvodnené, logické a vnútorne nerozporné a netrpí tak vadou podľa § 420 písm. f) CSP. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobca poukázal na to, že žalovaný neoznačil konkrétne právne posúdenie odvolacieho súdu aplikované pri rozhodovaní a nevysvetlil, v čom mala spočívať jeho nesprávnosť a zároveň si predmetnú právnu otázku vykonštruoval len pre účely podania svojho dovolania (nejde o zásadnú právnu otázku, na vyriešení ktorej odvolací súd založil svoje rozhodnutie), čo má za následok, že tento dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 CSP. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 CSP, alebo ho ako nedôvodné zamietol podľa § 448 CSP.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“ alebo aj „najvyšší súd SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v dovolacom konaní advokátkou v zmysle § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

11. Najvyšší súd z obsahu dovolania zistil, že dovolateľ namietal porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, ktoré malo spočívať v nesprávnom procesnom postupe v takej miere, ktorá znemožnila, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva. Dovolateľ v rámci tohto dôvodu namieta, že napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené a arbitrárne.

12. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

13. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti).

14. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

16. Dovolací súd sa prioritne zaoberal otázkou, či dovolanie smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné podať dovolanie v zmysle § 420 CSP. Pri riešení tejto otázky, teda otázky, či predmetné dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej alebo ide o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, vychádzal z toho, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je uznesenie, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o odvolaní ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & PARTNERI s. r. o., IČO: 35 967 421, z 21. decembra 2022 proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 29Cb/45/2018 z 25. novembra 2022, vydaného podľa § 164 CSP tak, že ho zamietol.

17. Najvyšší súd z už ustálenej rozhodovacej praxe konštatuje, že ak je dovolaním podľa § 420 CSP napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP následne irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade (v danom prípade k vade podľa § 420 písm. f) CSP) došlo, alebo nedošlo. Najvyšší súd sa preto prioritne zaoberal prípustnosťou dovolania z pohľadu toho, proti akému rozhodnutiu dovolanie smeruje.

18. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

19. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Vecou samou sa vo všeobecnosti rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom sporu (žalobcom), ktorý predstavuje predmet daného sporu, pričom žalobou uplatnený nárok súd posudzuje podľa hmotného práva. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

20. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritórne rozhodla (napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o odmietnutí oneskorene podaného odvolania a pod.). Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd zmenil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, keďže súd prvej inštancie bude ďalej v konaní pokračovať.

21. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného dôvodu dovolací súd dovolanie odmietol ako procesne neprípustné v zmysle § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej vade podľa § 420 písm. f) CSP.

22. Dovolateľ následne namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP).

23. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

24. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací

súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

25. Podľa § 357 písm. n) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP.

26. V posudzovanom prípade ide o rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 357 písm. n) CSP (odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na prerušenie konania), preto dovolanie proti takémuto rozhodnutiu podľa § 421 ods. 2 CSP nie je prípustné.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nie je daná procesná prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ust. § 447 písm. c) CSP odmietol, keďže dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.